

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1264/94 НА СЪВЕТА

от 30 май 1994 година

с който се забранява удовлетворяването на искове относно договори и сделки, чието изпълнение е засегнато от мерките, наложени или предприети съгласно Резолюции 917 (1994), 841 (1993), 873 (1993) и 875 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 73G et 228 A от него,

като взе предвид Решение 94/315/ОВППС на Съвета от 30 май 1994 г. относно общата позиция, определена на основата на член J.2 Договора за Европейската общност относно ограничаване икономическите отношения с Хаити¹,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че чрез Регламент (ЕИО) № 1608/93 на Съвета, от 24 юни 1993 г., който въвежда ембарго над част от търговския обмен между Европейската икономическа общност и Хаити², Регламент (ЕИО) № 3028/93 на Съвета от 28 октомври 1993 г., който отменя преустановяването на ембаргото на част от търговския обмен между Европейската икономическа общност и Хаити и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1608/93, който въвежда това ембарго³ и Регламент (ЕО) № 1263/94 на Съвета, от 30 май 1994 г., за преустановяването на някои от финансовите и икономически отношения с Хаити⁴, Общността прие мерки за преустановяване на някои от финансовите и икономически отношения с Хаити ;

като има предвид, че като последица от тези мерки, икономическите оператори на Общността и на третите страни са изложени на риска от искове, предявени от властите на Хаити относно договорите и сделките, чието изпълнение е било засегнато от Резолюции 917 (1994), 841 (1993), 873 (1993) и 875 (1993) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;

като има предвид, че параграф 11 от Резолюция 917 (1994) задължава всички държави да не допускат удовлетворяване на такива искове, предявени от властите на Хаити;

¹ Виж стр. 10 от настоящия *Официален вестник*.

² ОВ L 155, 26. 6. 1993 г., стр. 2.

³ ОВ L 270, 30. 10. 1993 г., стр. 73.

⁴ Виж стр. 1 от настоящия *Официален вестник*

като има предвид, че в такъв случай е необходимо да се защитят трайно икономическите оператори срещу подобни иски и да се попречи на властите на Хаити да получат компенсация за отрицателните последици от ембаргото;

като има предвид, че Комисията смята, че при решаване дали да се смекчат или премахнат мерките, които са взети срещу властите на Хаити, е необходимо да се държи сметка в частност за всяко неспазване от страна на тези власти на параграф 11 от Резолюция 917 (1994),

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

По смисъла на настоящия регламент:

1. “договор или сделка” означава всяка сделка, независимо от формата на сключване и приложимия закон, които обхващат един или повече договори или подобни задължения между едни и същи или различни страни; за тази цел терминът “договор” включва всяко обезпечение, парична гаранция, компенсация или кредит, правно обвързани или не, както и всяка разпоредба, която се отнася за тях, произтичащи от подобна сделка или свързани с нея;
2. “иск” означава всеки иск, потвърден или не в съдебно производство, предявен преди или след датата на влизане в сила на настоящия регламент и свързан с изпълнението на договор или на сделка, по-специално:
 - а) иск за изпълнение на всяко задължение, произтичащо или свързано с даден договор или сделка;
 - б) иск за удължаване на сроковете или плащане на обезпечение, парична гаранция или компенсация под всякаква форма;
 - в) иск за обезщетение, който се отнася до договор или сделка;
 - г) насрещен иск;
 - д) иск за признаване или за влизане в сила, включително чрез екзекватура, на съдебно решение, на арбитражно решение или на еквивалентно решение, независимо от мястото, където се били произнесени;
- 3) “мерки, предприети съгласно Резолюция 917 (1994) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и други свързани с нея резолюции” означава мерки на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или мерки, приети от Европейската общност, или от всяка друга държава, страна или международна организация, съгласно изискванията или във връзка с

прилагането на съответните решения на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, или всяко действие, разрешено от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации относно преустановяването на някои от финансовите и икономически отношения с Хаити ;

4) “физическо или юридическо лице в Хаити” означава:

а) властите на Хаити ;

б) всеки гражданин на Хаити;

в) всяко юридическо лице, чието седалище или централно управление се намира в Хаити ;

г) всяко юридическо лице, пряко или косвено контролирано от едно или повече от упоменатите по-горе физически или юридически лица.

д) всяко лице, което предявява иск чрез или в полза на физическо или юридическо лице, упоменато в букви а), б), в) или г).

Без да се накърнява член 2, изпълнението на договор или сделка, се разглежда като засегнато от мерките, предприети съгласно Резолюция 917 (1994) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции, когато съществуването или съдържанието на иска са пряк или косвен резултат от тези мерки.

Член 2

1. Забранява се удовлетворяването или предприемането на каквито и да е стъпки за удовлетворяване на иск, предявен от:

а) всяко физическо или юридическо лице в Хаити или действащо чрез посредничеството на физическо или юридическо лице в Хаити ;

б) всяко физическо или юридическо лице, действащо пряко или косвено от името или в полза на едно или повече физически или юридически лица в Хаити;

в) всяко физическо или юридическо лице, което се ползва от цесия на права или което на друго основание предявява иск чрез или от името на едно или повече физически или юридически лица в Хаити ;

г) всяко физическо или юридическо лице, посочени в параграф 11 от Резолюция 917 (1994) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;

д) всяко физическо или юридическо лице, което предявява иск, произтичащ от изпълнението или във връзка с плащането на обезпечение, парична гаранция

или компенсация на едно или повече от посочените по-горе физически или юридически лица;

и

което е резултат на договор или сделка, или е свързано с договор или сделка, чието изпълнение е било засегнато, пряко или косвено, изцяло или частично, от предприетите мерки, съгласно Резолюция 917 (1994) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции.

2. Забраната, визирана в параграф 1, се прилага в рамките на Общността, както и по отношение на гражданите на държавите-членки и на всяко регистрирано или учредено юридическо лице съгласно законодателството на някоя от държавите-членки.

Член 3

Без да се накърняват приетите мерки, съгласно Резолюция 917 (1994) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции, член 2 не се прилага по отношение на:

а) исковете относно договори или сделки, с изключение на всяко обезпечение, парична гаранция или компенсация, при които физическите или юридическите лица, визирани в член 2, докажат пред съдебен орган на дадена държава-членка, че искът е бил приет от страните преди вземането на мерките, съгласно Резолюция 917 (1994) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции и че тези мерки не са имали въздействие върху съществуването или съдържанието на иска;

б) исковете за плащане по застрахователен договор отнасящ се за събитие възникнало преди приемането на мерките, визирани в член 2, или по застрахователен договор в държава-членка, в която такова застраховане е задължително в съответствие с нейното законодателство;

в) исковете за плащане на парични суми, внесени по сметка, чието плащане е било блокирано по силата на мерките, визирани в член 2, при условие, че плащането не се отнася за суми, внесени като обезпечения по договори, посочени в упоменатия член;

г) исковете относно трудови договори, които се уреждат от законодателството на дадена държава-членка;

д) исковете относно заплащането на стоки, за които визираните физически или юридически лица в член 2, докажат пред съдебен орган на дадена държава-членка, че са били изнесени преди приемането на взетите мерки съгласно Резолюция 917 (1994) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции и че тези мерки не са имали въздействие върху наличието или съдържанието на иска;

е) исковите относно суми, за които визираните физически или юридически лица в член 2 докажат пред съдебен орган на дадена държава-членка, че се дължат в качеството на заем, направен преди приемането на взетите мерки съгласно Резолюция 917 (1994) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации и свързаните с нея резолюции, и че тези мерки не са оказали влияние върху съществуването или съдържанието на иска;

при условие, че искът не включва суми, под формата на лихви, такси или други подобни, като компенсация от факта, че вследствие на тези мерки, изпълнението не е извършено съгласно предвиденото в съответния договор или сделка.

Член 4

Във всяко производство за принудително изпълнение по даден иск, тежестта на доказване, че удовлетворяването на иска не е забранено по силата на член 2, пада върху лицето, което иска принудително изпълнение по този иск.

Член 5

Всяка държава-членка определя санкциите, които се прилагат при нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент.

Член 6

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 30 май 1994 година.

За Съвета:

Председател
G. MORAITIS